

шото не ще да се справи предъ Тебе ни единъ (человѣкъ) живъ.

3 Защото погна непрѣателъ душата ми: смирилъ е дори дѣзми животата ми: направилъ ме е да сѣдимъ въ темни мѣста, каквото вѣчните мъртвци.

4 За това дѣхъ ми е прешскорбенъ внѣtre ми, (и) сърдцето ми смѣщено въ мене.

5 Помнимъ първите дни: размышилакамъ сичките дѣла Твои: побачавамъ се въ твореніата на рѣцѣте Твои:

6 Простирамъ камъ Тебе рѣцѣте моя: душата ми има за Тебе (жаждж) както земля безводна. Дїблалма.

7 Бѣрже послышай ме, Господи: дѣхъ ми исчезнала: не скры лицето Твое ѿ мене, (до толкъ и шото) да се уподобимъ на онкия които слѣзниватъ въ реватъ.

8 Стори да чвемъ сѣтринъ ранш милосткта Твоя: защото на Тебе положихъ упованіето мое: покажи ми путьятъ въ който треке да ходимъ: защото къ Тебѣ въздигнахъ душата ми.

9 Швободи ме изъ непрѣателите мои, Господи: камъ Тебе прикѣгнахъ.

10 Найди ме да творимъ волата Твоя: защото Ты (си) Богъ мой: дѣхъ Твой благий нека ме настави на путь правъ.

11 Заради името Твое, Господи, шживоговори ме: за правдата Твоя извади душата ми изъ утѣсненіето.

12 И за милосткта Твоя истреки непрѣателите мои, и разори сичките които тѣжатъ душата ми: защото (самъ) рабъ Твой.